

3. søndag e. trinitatis 2020

TEKST: Lukas 15, 11-32

Salmer: 725, 14, 508- 523, 192 v.7, 726

Gode fortællinger sætter sig i os og præger os. Den norske forfatter Jan Kjærstad har givet udtryk for, at de fortællinger, vi får fortalt, er med til at forme os og gøre os til dem, vi er. Jan Kjærstad kan ligefrem sige, at de fortællinger et menneske får fortalt, er lige så vigtige for et menneskes identitet som vores DNA-vores arvemasse.

Til de gode og store fortællinger hører også de bibelske fortællinger. Fortællingen, som vi har hørt i dag” Lignelsen om Den fortabte Søn” hører til den kendteste bibelske litteratur. ”Den fortabte Søn” hører til de fortællinger, som næsten alle kender -

Fortællingen om sønnen, der farer vild i sit liv, fordi han fratager faren en stor del af hans formue, men som bliver fundet igen af sin fars tilgivende kærlighed.

Netop det med at fare vild i livet er en almindelig menneskelig erfaring. Helt konkret kan man fare vild i en storby, i en stor skov, hvis man bevæger sig uden for de faste stier osv.

Men man kan også i billedlig forstand fare vild i sit liv. - På mange måder. Man kan være havnet på en uddannelse eller et arbejde, der slet ikke passer for én, og på mange andre måder kan man have taget et forkert valg. Nemt kan man være faret i den forvildelse at blive for optaget af sig selv og glemme at være nærværende over for de mennesker, man har ansvar for og er tæt på.

Den unge mand i dagens evangeliefortælling var faret vild på den måde, at han havde bildt sig selv ind, at hvis han kom i besiddelse af en masse penge og kunne rejse til udlandet, gå på restaurant og more sig, så først ville livet blive værd at leve, og i sin iver for at kunne leve et sådant liv, havde han presset sin far til at få sin arv betalt på forhånd. --Det viste sig så for den unge mand, at et sådant udfarende liv ikke var så lykkeligt endda, og pludselig var da også alle pengene brugt.

I den situation følte den unge mand sig virkelig fortabt: Alene i det fremmede med et ødelagt forhold til sin far og uden penge til at kunne forsørge sig selv. Det eneste, den unge mand kunne håbe på, var, at hans far var i stand til at tilgive ham, at han havde ødslet med hans penge. Det utroligste sker: Faren tilgiver sønnen for at have ødslet hans penge bort. Da

sønnen kommer tilbage fra rejsen i det fremmede, løber faren ham i møde med en stor omfavnelse. Af kærlighed til sin søn kan faren ikke andet.

Lignelsen om farens tilgivelse er et billede, som fører os ud i det afgørende i den kristne tro: At kærligheden er den stærkeste kraft, og at kærlighedens væsen er at række ud.

Vores danske forfatter H.C. Andersen har i tillægget til sin selvbiografi skrevet, at han i mange af sine eventyr har ønsket at formidle det nytestamentlige budskab. Han tænkte langt fra, at hans eventyr skulle være en ny Bibel, men netop fortællinger, der skulle gøre det nytestamentlige budskab levende, så hans eventyr kunne være øjenåbner for budskabet i Ny Testamente.

Kærlighedens stærke kraft bliver vi da også mindet om, når vi læser H.C. Andersens fortællinger, og man bliver i H.C. Andersens fortællinger mindet om, hvor ødelæggende selvgodhed, egoisme og smålighed er, som i eventyret "Hun duede ikke", hvor den selvcentrerede byfoged skabte så dårlige vilkår for vaskekonen, at hun blev mere og mere afhængig af flasken.

I H.C. Andersens eventyr forsvinder al mening og al liv og glæde, hvis kærligheden ikke er til stede. Som i eventyret "Snedronningen", hvor "Lille Kay" efter han bliver taget op i den onde Snedronnings slæde, bliver helt kold og ikke er i stand til at udtrykke følelser overhovedet, hverken glæde eller frygt. Kay kan kun tænke logisk. Han kan ikke huske sit Fadervor, men han kan huske den lille tabel. Heldigvis kommer lille

Gerda og befrier ham fra Snedronningens store kolde og følelsesløse palads. Gerda kommer og redder Kaj, for hun holder så meget af Kaj, at hun ikke kan udholde den tanke at lade Kaj være hos Snedronningen.

Med sin kærlighed til Kaj er Gerda i stand til af befri Kaj fra Snedronningens iskolde og onde magt i det kolde plads, så han igen bliver sig selv. Gerdas befrielse af Kaj er et billede Kristi befriende kærlighed. Gerdas befrielse er et billede på, at kærligheden er stærkere end onskaben

H.C. Andersen viser stor sans for ægtheden og det umiddelbare Han afskyr tomheden i det opstyltede og hykleriet, som der kan være så meget af i menneskelig omgang, for hvad går man ikke med til for at være med i det gode selskab med de rigtige meninger, hvis det kan kaste noget af sig i form af bedre anseelse. At H.C.

Andersen afskyede hykleriet, ser man tydeligt af eventyret "Kejserens nye klæder". Tænk på, hvordan den hykleriske kejser, der vil have folk til at tro på, at han har det fineste tøj på, skønt han intet har på, sættes over for det ægte og umiddelbare hos barnet. Barnet afslører hykleret med ordene. "Jamen han har jo slet ikke noget tøj på". Barnet ser tingene, som de i virkeligheden er. Barnet gennemskuer hykleriet, og taler imod det.

Jeg kunne blive ved med at give eksempler på, hvordan H.C. Andersen i sin eventyrskrivning har været inspireret af Ny Testamentes beskrivelse af modsætningen mellem godt og ondt og modsætningen mellem det ægte og det falske. Kærligheden som Guds gode skabning og dybe

betydning i menneskers liv ligger som undergrund i hans forfatterskab.

Vores opgave som mennesker er at springe ud i livet, og få det bedste ud af det. Selv, når livet viser sig svært, er det vores opgave at finde muligheder. I perioder, hvor det svære og vanskelige fylder det meste, giver det håb og trøst at blive mindet om evangeliets budskab om, at selvom det ikke mærkes sådan, er kærligheden stærkere end ondskaben.

Lignelsen om den fortabte Søn slutter med Farens glæde over at have fundet sin søn- og sønnes glæde over at blive fundet. Vi kunne et øjeblik tænke over, hvornår vi sidst er faret vild og følte os fortabt. Hvordan vi fandt vejen tilbage igen, og hvordan vi blev fundet.

Var der én, der kom mig i møde. Var der én, der trak

mig ud af mørket. Var det Gud, der fandt ind til mig og gav mig styrke til at vade lige ind i livet igen? Tabt og fundet. Det er fortællingen om sønnen, der blev fundet efter at have været fortabt, men det er også fortællingen om vore liv.

AMEN